

Kot je povedal v Moskvi častnikarskemu poročevalcu poveljnik regimena, so častniki, ki so imeli v rokah poveljstvo in vodstvo moštva, sklenili na tajnem, da preidejo k Rusom, ko pride čas za napad in tako so tudi storili.

Ko kupujete Vojne Hranilne Bonde si prihranjate denar—ga NE darujete!

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation)
Frank Baker, President; Ignas Hude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and address of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

ZA ČELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7. ZA POL. LETO \$3.50; ZA ČETIRI LETA \$12.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno, nedeljo in praznike.

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

BOJ PROTI OTROŠKI PARALIZI

Vsako leto je po celi Ameriki velika kampanja za nabiranje sklada za boj proti otroški paralizi, ki vsako leto posebno med otroci zahteva mnogo žrtev, bodisi da bolniki umirajo, ali pa če ozdravijo, ostanejo celo življenje pahljani.

Predsednik Roosevelt je za to boleznijo zbolel že v moški starosti in ker sam trpi na njenih posledicah, se je z veliko vneto zavzel, da skuša pomagati bolnikom, ki jih je napadla ta zahrbtna bolezen ter je bila pod njegovim pokroviteljstvom 23. septembra 1937 ustanovljena organizacija The National Foundation for Infantile Paralysis. Od tedaj je vsako leto v januarju do predsednikovega rojstnega dne 30. januarja kampanja za pobiranje prispevkov v sklad za pobijanje otroške paralize ali ohranjenosti.

Namen in naloga te organizacije je dobro začetni pripravi ustanovitvi predsednik Roosevelt z naslednjimi besedami:

"Splošni namen nove ustanove je voditi in združiti boj v vsaki fazi te bolezni. Storiť bo vse, da je pomag

POD SVOBODNIM SONCEM

ROMAN — Spisal: F. S. FINZGAR.

95

V zbornu je vršalo, veljaki so stresali rdečkasto mazilje na lase, ustnice so se širile, beli zobje so se svetlikali izza volnenih brad hrepent ob boju, po krvi.

Velegost je dvignil roko in prosil:

"Mir, možje častiti! Govoril sem jaz, govorite vi!"

Oglasil se je Bojan.

"Poznate li možje, našega starosta Svaruna? Kdo mu more očistiti žal bledelo?"

"Nihče! Slava Svarunu!"

"Ali ni jokali iz suhih starih oči solza, ko je zvedel o vojski? Ali naju ni pošal za Velegostom do Volka in Viljenca, da darujemo bogovom dar sprave? Šla sva. Ponižal se je starosta Velegost, da me je bilo sram. Jezik sem ugriznil do krvi. Sicer bi bil zarobnel in pljunil na Volka. Toda udarjen je s slepoto. Vrnila sva se v gradišče in Svarun je jokati še grenkejša solze."

"Smrt Volku! Kožo mu snamemo z živega telesa!"

"Ni več naš brat zato zasluži, da ga obišče Morana!"

"Veljaki, čuli ste glas slavnega Svaruniča Iztoka! Pomnite, da je perd leti kot mladec s svetom in strelico zmagal Hilbudija, ker so bogovi z njim."

"Bogovi so z Iztokom!" je šlo od ust do ust.

Bogovi so bili z njim v Bizancu. Šel je in ukr